

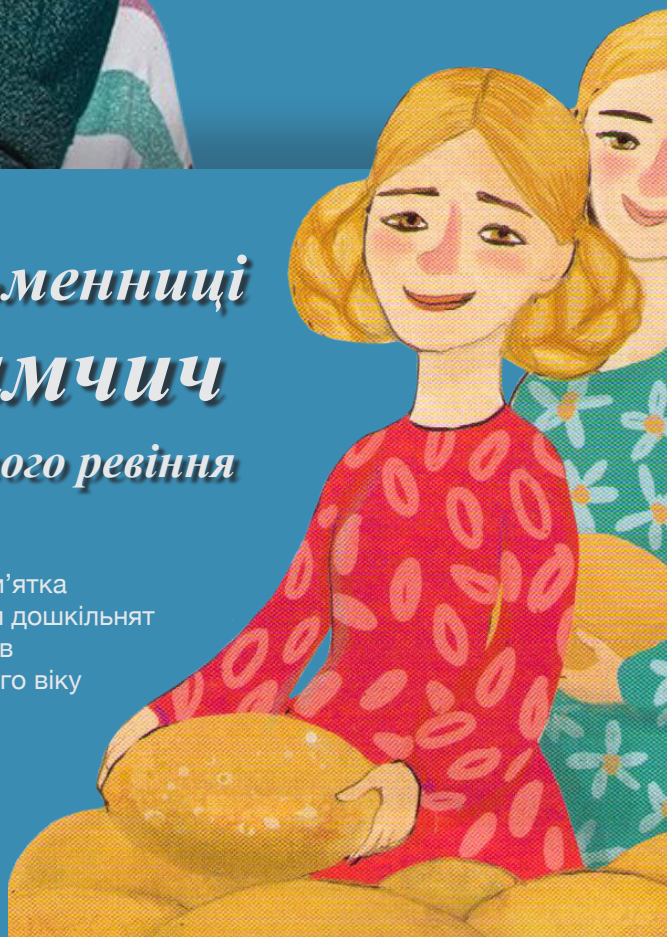
Міністерство культури та інформаційної політики України
Національна бібліотека України для дітей

Серія «Лауреати премії
імені Лесі Українки»
Вип. 20

*Книжки письменниці
Олесі Мамчич
та її секрети вдалого ревіння*

Бібліографічна пам'ятка
для організаторів читання дошкільнят
та читачів-учнів
молодшого шкільного віку

Київ-2023

Міністерство культури та інформаційної політики України
Національна бібліотека України для дітей

Серія «Лауреати премії імені Лесі Українки»
Вип. 20

*Книжки письменниці Олесі Мамчич
та її секрети вдалого ревіння*

Бібліографічна пам'ятка
для організаторів читання дошкільнят та читачів-учнів молодшого
шкільного віку

Київ-2023

УДК 016:82

Відповідальна за випуск А.І. Гордієнко.
Укладач Н.В. Загайна.
Редактор В.В. Зеленська.

Книжки письменниці Олесі Мамчич та її секрети вдалого ревіння : бібліогр. пам'ятка для організаторів читання дошкільнят та читачів-учнів мол. шк. віку / Нац. б-ка України для дітей ; уклад. Н. В. Загайна. — Київ : НБУ для дітей, 2023. — 24 с. — (Серія «Лауреати премії імені Лесі Українки»; вип. 20).

У виданні розповідається про життєвий та творчий шлях письменниці Олесі Мамчич, її збірки творів «А на нас упав ананас», «Ким працюватиме Яся», «Тиранозавр Оленка», «Хто з'їв мою піжаму?», «Як правильно ревіти?» та інші. Подано бібліографічний список «Книжки Олесі Мамчич для дошкільників та молодших школярів».

© Національна бібліотека України для дітей, 2023

Дорогі дошкільники, юні школярики та організатори їхнього читання!

*Однією з моїх мрій дитинства було вирости
письменницею дитячих книжок.
Олеся Мамчич*

Цьогоріч, як і 20 років поспіль, Національна бібліотека України для дітей розповідає тобі в своїх виданнях — **бібліографічних пам'ятках** — про щорічних лауреатів премії Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за літературно-мистецькі твори для дітей та юнацтва. Це — найголовніша премія, якою в Україні відзначають найкращі книжки, написані для дошкільників та читачів-учнів шкільного віку.

Лауреатом премії імені Лесі Українки за 2022 рік стала молода і вже відома українська письменниця Олеся Олександрівна Мамчич зі своєю збіркою «Як правильно ревіти?» і саме їй присвячено цю бібліографічну пам'ятку.

Видання складається із вступу та двох розділів. У першому розділі «Книжки для дітей — то чиста радість» розповідається про життєвий шлях та збірки письменниці для дітей «ВосьмиЩОСЬ», «А на нас упав ананас», «Ким працюватиме Яся», «Тиранозавр Оленка», «Хто з'їв мою піжаму?», «Електромобіль Сашко», «Олениця біжить по морю» та інші. Другий розділ «Як правильно ревіти та інші поради від Олесі Мамчич» присвячено збірці, яка відзначена премією Лесі Українки цьогоріч. Наприкінці пам'ятки вміщено бібліографічний список «Книжки Олесі Мамчич для дошкільників та молодших школяриків», у якому відображено всі видання для дітей Олесі Мамчич в Україні на час виходу бібліографічної пам'ятки.

Книжки для дітей – то чиста радість

Олеся Олександрівна МАМЧИЧ — українська письменниця, перекладачка, редакторка, пише поезію і прозу для дітей і дорослих. Вона народилася у місті Києві **28 січня 1981 року** в сім'ї інженерів.

У дитинстві Олеся відвідувала художню студію, займалася гімнастикою і танцями. Перші вірші Олеся Мамчич почала писати ще у 6 років. Уперше вони були надруковані у 1992 році у журналі «Соняшник» (юній поетесі тоді було 10 років). Це був віршик про хвости:

Є хвіст у лисиці,
Є хвіст у пташини,
Та тільки навіщо цей
Хвіст магазину?
Хвіст у лисиці –
Щоб слід замітати,
Хвіст у пташини –
Щоб швидше літати,
Хвіст магазину –
Щоб в черзі стояти.

Відтоді її вірші регулярно з'являлися у часописах «Сучасність», «Вітчизна», «Київ», «Дзвін», «Літературна Україна», альманахах «Вітрила», «Колекція», антологіях.

Олеся Мамчич письменниця і за покликанням, і за освітою. Вона має унікальний диплом письменника, адже у 2003 році закінчила відділення «Літературна творчість» Київського національного університету імені Тараса Шевченка, потрапивши тоді у першу експериментальну групу.

На сьогодні вона авторка чотирьох «дорослих» поетичних збірок та десяти збірок для дітей, співавторка видання «Скринька зі шпаргалками» (2012 р.) — збірки віршів для дітей на тему неправильних англійських дієслів. Окремі вірші Олесі Мамчич перекладені англійською, польською, кримськотатарською, литовською, латиською, естонською,

словацькою, грузинською, румунською мовами, івритом. Вони публікувалися у літературних часописах і антологіях Польщі, Литви, Великої Британії, Ізраїлю та інших країн.

Олеся Мамчич лауреатка фестивалю дитячої творчості «Таланти твої, Україно» (1992 р.), поетичного фестивалю «Молоде вино» (2001 р.), лауреатка премій «Культреванш» (2004 р.), «Благовіст» (2006 р.), «Урба-перехрестя» (2014 р.), ім. Лесі Українки (2022 р.). Переможниця ТОП Барабуки-2020 (за книжку «Восьми-ЩОСЬ») та BookForum Best Book Award (за книжку «Овва як бува. Абетка з історії України», 2021 р.), має спецвідзнаку амбасадорки української дитячої літератури у світі від ТОП Барабуки-2022. Отримала стипендію мера Києва для обдарованої молоді (2001 р.), грант президента України для творчої молоді (2004 р.) та стипендію The Lane Kirkland Scholarship Program на стажування у Ягеллонському університеті (2021 р., Польща).

Письменниця — учасниця численних творчих проєктів, антологій і фестивалів. Вона є співорганізаторкою альтернативного шкільного проєкту «Беркошко» і викладає там українську мову й літературу. Олеся Мамчич називає школу «Беркошко» центром творчості, свободи й експериментів. Там навчаються і дві її чудові доньки Іванка і Варварка. Доньки часто першими читають її твори. Письменниця зізнається: «Дівчата інколи підказують, яким чином розвивати сюжет. Я вже багато років спілкуюся з дітьми як викладачка творчих курсів і мала нагоду помітити, що дитячі ідеї зазвичай смішніші й карколомніші, аніж вигадую я. Тому безсоромно експлуатую дитячу фантазію, враховую зауваги моїх дочок та учнів, підслуховую дитячі розмови і просто краду їхні ідеї. Так, до речі, виникла історія про привида моркви та привида капусти. Чи оповідки із книжки «Іванна і ванна». Вірші Олесі Мамчич для дітей за оновленою програмою вивчають у молодшій школі.

Письменниця Олеся Мамчич у душі залишилася дитиною. «Мені дуже легко уявити себе дошкільням чи деся-

тирічкою... Кожен дорослий має свій «внутрішній вік». То мій наразі десь у ранньому шкільному дитинстві... робота з дітьми дає неоціненну можливість одразу ж перевірити на малих читачах новоспечений текст, послухати їхні відгуки. Я досить часто прислухаюся до дитячих порад», — розказує вона в одному зі своїх інтерв'ю. Тому її поезія така радісна, ігрова, іноді трохи розбишацька, але завжди сонячна, безпосередня і така зрозуміла дітям. Тож почитаймо разом її твори і переконаємось у цьому!

ВосьмиЩось : [вірш] / О. Мамчич ; намал. І. Руда. — Львів : Вид-во Старого Лева, 2020. — [12] с. : іл.

Невелика за форматом книжка-картонка містить усього один вірш, який авторка населила цікавими морськими створіннями – восьминіг, восьмирук, восьмивух... І, далі — пофантазуємо разом із нею — навіть восьмипоп! Разом вони розшукують, що ж упало у воду.

Восьминіг пливе, аж гульк –
раптом щось у воду
Бульк!

Восьминіг поплив на звук,
а назустріч – восьмирук.
— Що там впало, восьмируче?
— Щось велике

і колюче,
і страшне до краю,
а от що – не знаю.

Восьминіг і восьмирук
вже удвох пливуть на звук.

Як бачите, цей віршик водночас є лічилкою. З його допомогою можна вчитися рахувати і розвивати увагу разом

із письменницею-фантазеркою. Що різнить, а що об'єднує цих чудернацьких жителів моря? І врешті, що ж все-таки впало в море?

Наступна книжка, яку вам пропоную прочитати — не тільки весела, а навіть розбишацька!

А на нас упав ананас : поезія / О. Мамчич ; худож. Н. Каламеець. — Київ : Грані-Т, 2013. — 47 с. : іл. — (Сучасна дитяча поезія).

У збірці 29 віршів і стільки ж вигадок, розбишацьких історій, цікавих абеток, скоромовок, замальовок із життя природи і просто віршів, прочитавши які захочеться самому римувати і складати власні вірші.

он он
стадіон
ось ось
ходить хтось
хто хто
ходить то?
ой! жах:

це – БАБАХ! («Повто повто рювалка рювалка»).

Це тільки початок активних дій та розбишацьких історій. Є й інші: козак, якому «вдень не спиться: з кимось хочеться побитися» («Козак»); б'ючка киця із зеленкою на піці («Киці»); лютий пес, який повминав усю траву («Абетка повчальна»), а ще якісь каструлі з хворими кришками («У гості»). Та навряд чи цей шум і гам злякає тебе. Ти знайдеш собі віршик, який запам'ятається одразу:

Ходить ротик по городу,
робить ротик всяку шкоду:
з'їв страшного жука
і поцьомав їжака.

А їжак колючий –
ротик став ревучий. («Ротик»).

А чим більше віршів прочитаєш, тим більше зрозумієш, що вони схожі на народні пісеньки, казки, скоромовки, в яких і життєва мудрість, і підказка. Наскільки вдумливо, із фантазією прочитаєш, так і отримаєш. А ще допоможуть тобі чудові ілюстрації художниці Надії Каламеєць:

А НА НАС
УПАВ АНАНАС!
ПРОСТО З НЕБА – АНАНАС!
ОТАКЕННИЙ – АНАНАС!
ПРЕСМАЧНЮЩИЙ АНАНАС
ПОЩАСТИЛО – ВПАВ НА НАС.
А НА ВАС – ТІЛЬКИ КВАС!

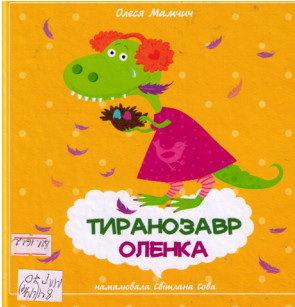
Чи задумувався ти, яку професію обереш, коли виростеш? Якщо ні, – то допоможе тобі в цьому барвіста книжка Олесі Мамчич:

Ким працюватиме Яся : [оповідання] / О. Мамчич ; Літ. агенція «BaraBooka» ; намал. О. Ребдело. — Харків : Ранок, 2019. — [23] с. : іл.

Яся дуже серйозно задумалася «Ким я стану, коли доросту головою до маминої голови? Або, що цілком можливо, коли моя голова переросте мамину? Коли її окуляри ледь діставатимуть до мого підборіддя, – ким я буду?». Вибір у Ясі великий, але дівчинці хочеться, щоб було і цікаво собі, і корисно для всіх. Вона спробувала працювати поліціанткою, деревом, ніччю, песиком, холодильником, пензликом. Але жодна робота її не влаштовувала. Допоміг випадок. У їхньому будинку раптово зникло світло. Якось Страшна Ротато-Бородата Халепа проковтнула світло тільки в їхньому домі. Яся побачи-

ла, що тато дуже зажурився, адже були вихідні, й майстра, який лагодить електрику, не знайти. І тоді Яся захотіла попрацювати майстром, який лагодить засмучених татусів. Ця робота їй була справді до вподоби і виходила у дівчинки якнайкраще. А що обереш собі ти?

Тиранозавр Оленка : вірші / О. Мамчич ; намал. С. Сова. Горобці-молодці : вірші / О. Горобець ; намал. С. Сова. — Київ : Фонтан казок, 2017. — 22, [2], 22, [2] с. зустріч. паг.: іл. — (Добрі вірші). — Кн.-перекрутка.

Невеликого формату книжечка-перекрутка з веселими віршами і такими ж ілюстраціями. Поетеса достеменно знає і грайливо з веселим усміхом розповідає, як тяжко жити дітям без молока; у кого «носи — незрівнянної краси, люблять запах шоколаду, пиріжків і ковбаси»; чиї нозі «взуті йдуть по стежці, босі йдуть по шкоді»; як «трохи босим, трохи взутим сніговик ходити звик»; як дід Андрій став на бій із лютим змієм і той «утік в таксівку, загубив кросівку», як «у будиночку з зірками дві хмаринки заблукали». Поетеса навіть довідалася, що потрібно для найкращого в світі люстерка і як поживає маленька тиранозавр Оленка.

Далі пропоную тобі дві цікаві пізнавальні книжечки Олеся Мамчич, які вийшли в серії «Читальня». Ти самостійно зможеш їх прочитати! Навіть не сумнівайся. Ти неодмінно справишся. Вони надруковані великими літерами з багатьма чудовими ілюстраціями, які допоможуть тобі зрозуміти текст. Ось перша з них — майже детективна історія:

Хто з'їв мою піжаму? : [оповідання] / О. Мамчич ; мал. В. Бугара. — Харків : Ранок, 2018. — 31 с. : іл. — (Читальня. Рівень 1).

Хлопчик підготувався до сну: склав іграшки, розстелив ліжко, почистив зуби і хотів уже одягати улюблену жовту

піжаму. Але її ніде не було — ні в кріслі, ні під столом, ні у ванній і навіть у мішку з іграшками. Отже, хтось її з'їв! І наш герой самостійно веде розслідування. А ти приєднаєшся до нього і познайомишся з його родиною. Спочатку хлопчик розпитує у тата. Він міг зачитатися і зовсім випадково проковтнути піжаму. Якби так сталося, то на бороді у нього залишилися б жовті нитки. Проте

жодної нитки не було. Нічого не дали розпитування і в мами, яка сушила волосся феном, і в сестри, яка цього разу була не в шафі, а стояла посеред вітальні на голові. А молодший брат обурився на звинувачення про з'їдену піжаму і дав здачі. Хлопчик про всяк випадок дав йому. Втрутилася мама і пояснила, що брат не їв жовту піжаму. А Той, Хто Живе Під Диваном (вигаданий добрий привид), порадив звернутися до песика. І, коли хлопчик уже був готовий розревітися, песик зізнався, що думав спати на ній і порадив подивитися під батареєю. Жовта улюблена піжама хлопчика була там. На radoщах хлопчик віддав песику свою подушку. В улюбленій жовтій піжамі добре спати і без подушки. Та на цьому весела і несподівана історія про піжаму не закінчується. Авторка пропонує завдання, які допоможуть тобі зрозуміти, чи добре ти впорався з читанням і чи готовий ти далі пізнавати нове разом із письменницею Олесею Мамчич.

Сподіваюсь, що так і пропоную наступну її книжку для самостійного читання:

Електромобіль Сашко : [оповідання] / О. Мамчич ; мал. А. Брайловська. — Харків : Ранок, 2018. — 47 с. : іл. — (Читальня. Рівень 2).

У книжці розповідається про екологію, а якщо точніше — про екологічні види транспорту та екологічно чисту енергію, зокрема про електричні вітряки.

Герої книжки електромобіль Сашко і велосипединка Юля обожають читати. Завдяки книжці вони дізналися про електричного вітряка, який своїми довгими руками розігнав драконів. В існуванні драконів друзі не сумнівалися. А от вітряки? Може їх вигадав автор книжки? Друзі вирушили на пошуки електричних вітряків. Якщо вірити малюнкам у книжці, електричні вітряки дуже довгі та гарні.

Саме така підказка привела електромобіля Сашка і велосипединку Юлю спочатку до Високої Зеленої Істоти з Волохатими Лапами, далі — до Довгого Угору Залізяки з Хапучою Лапою, до Блискучих Крутячок, до старовинних млинів і лише потім до неозорого поля, де стояли стрункі електричні вітряки. «Кожен із них обертався на вітрі, розбризкуючи сонце крилами. Легке гудіння нагадувало тиху, але впевнену пісню.

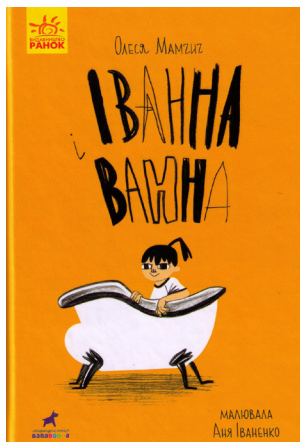
— Тепер я розумію: жоден дракон не пролетить просто так крізь це поле! – зачаровано мовила велосипединка». Сашку та Юлі дуже сподобалися могутні вітряки. Але найбільше — малий вітрячок Платон. Він пригостив Сашка смачною електрикою, яку навчився виробляти сам.

Якщо ти подорожував разом із героями книжки, то легко зможеш виконати завдання, які вміщено в кінці, а малюнки художниці допоможуть тобі в цьому.

Найбільше веселого та чудернацького зібрано у збірці оповідок Олесі Мамчич:

Іванна і ванна : [оповідки] / О. Мамчич ; мал. А. Іваненко ; Літ. агенція VaraBooka. — Харків : Ранок, 2019. — 93, [1] с. : іл.

У цих невеликих оповіданнях фантастичне, казкове і реальне змішалось в одне. Героями є цілком реальні школярі, дорослі, а також привиди, дракони, миші, коти, принцеси. А події, описані тут, веселі, динамічні, чудернацькі — такі ж, як і герої. Тут ванна гасає східцями і змагається із дівчинкою

Іванною, хто з них краще захирається у кількаповерховому будинку; хлопчик бере участь у таємному експерименті Британських Вчених і зменшує школи, щоб вони були не занадто великими і зручними для дітей; офісні працівники намагаються подолати перешкоди з вхідними дверима, позаяк через те, що на них написано «вхід», вийти назовні з приміщення неможливо; у драконів народилася принцеса, мишеня уявило себе котом і справді перетворилося на

представника з родини котячих; відремонтована дорога самовільно почала змінювати напрямок і тому оголошували не тільки прогноз погоди, а й прогноз дороги.

Проте у всіх цих веселих і карколомних подіях вбачаються важливі життєві уроки — відповідати за свої вчинки, дотримуватися слова, доводити справу до кінця, сміливо реагувати на різні виклики, бути винахідливими.

У письменниці Олесі Мамчич є також книжки про важливі історичні події. Написані вони доступно і цікаво. Ось одна з них:

Олениця біжить по морю / О. Мамчич ; іл. К. Дідик. — Київ : Портал, 2020. — 34, [1] с. : іл.

З першої сторінки авторка розповідає про кого та про які події йдеться в книжці. «Готи і гуни – племена, що жили за царя Панька. Це означає, що навіть твоя пра-пра-прабабця ніколи їх не бачила. Давні люди... страх як

любили переходити з місця на місце. Вони робили це не поодинці, а чималими натовпами. Так веселіше.

Ця історія відбулася біля Меотійського озера, широкого, як море. Це і є наймілкіше у світі море, тепер ми звемо його Азовським. Півострів, де живе олениця, — Крим».

Олениця вирішила навідатися на той бік Меотійського озера, де живуть гуни, щоб побачити їх на власні очі й погасати степом. Гуни помітили її і почали переслідувати на конях. І олениця побігла назад морем. Для неї бігти у хвилях — це ніби у високій траві. Гуни — мешканці степу і водний світ для них чужий. Тому вони дивувалися, куди поділася олениця, а потім таки здогадалися про брід і погнали коней у воду. Так олениця підказала гунам швидкий шлях до Криму. Про неї є легенда у візантійському літописі. Велике переселення народів почалося, коли гуни витіснили готів на землях, що нині належать Україні.

Краще зрозуміти прочитане допоможе карта, яку вміщено на початку видання, а також яскраві ілюстрації художниці Катерини Дідик.

Історії України присвячено книжку Олесі Мамчич:

Овва як бува! : абетка з історії України / О. Мамчич ; іл. С. Томіленко. – Київ : Портал, 2021. – [71] с. : іл.

Для тебе написано багато абеток, але такої ще не було. Це абетка з історії України з багатьма яскравими ілюстраціями, цікава і пізнавальна. Кожна літера входить до конкретного слова, а з них авторка книжки створила поетичну розповідь про історичні події, відомі постаті, речі, які складають важливий і рідний для нас образ — Україна. Ти довідаєшся, що Україна знаходиться в частині світу, яка називається Європою.

Від краю **Європи** до краю **Європи**
захоплено мріють пройти антилопи:
крізь Альпи, крізь луки, ліси і долини
і, звісно ж,
почерез степи України.

Бо відають навіть малі антилопи,
що без України немає **Європи**.

У кожної країни є свій герб. Наш український герб — це тризуб. Можливо, ти вже вмієш його малювати:

У тризубого **тризуба**
взагалі немає чуба,
та тризубий цей **тризуб**
нам і геть безчубий люб.

Україна завжди мусила захищати свою землю від загарбників. Захисники України, козаки, побудували свою фортецю Січ на острові Хортиця.

Козацьке сонце котиться
із заходу на схід.

Сміється острів **Хортиця**:

який розкішний світ!
Які блискучі копанки,
і трави всі в меду,
і козаки, що коників
сідлають на ходу.

А ще такий цікавий факт: Джон Юз, який приїхав із Великобританії, заснував наше місто Донецьк. Спершу воно так і називалося — Юзівка.

Біля річки
Каль-мі-ус
Джон Юз
в землю вгруз...
і промовив:
— Ну й земля!
Не поїду звідсіля.
Побудую щось тут гоже –
фабрику
чи місто може.

В кінці цього видання ти прочитаєш, що кожна літера, наведена в ньому, була перемальована з певного історичного документа, артефакту або зі знакових робіт відомих художників.

Як правильно ревіти та інші поради від Олеси Мамчич

Як правильно ревіти? : [вірші] / О. Мамчич ; намал. М. Трушковська. — Харків : Ранок : Літ. агенція «Varabooka», 2020. — [45] с. : іл.

Ти вже знаєш, що ця ошатна, багата на малюнки, збірка віршів Олесі Мамчич відзначена Премією Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за літературно-мистецькі твори для дітей та юнацтва за 2022 рік.

Вигадлива назва книжки, вірші та малюнки захоплюють одразу. На першій сторінці вірш з однойменною назвою **«Як правильно ревіти?»**. В ньому авторка з теплим гумором розповіла про секрети ревіння дітей і ніжно торкнулася вразливої душі татусів, мам, бабусь і дідусів. Авторка запевняє, що всі діти знають, як потрібно ревіти:

Наприклад, шукаєш тата,
який щойно сів читати,
і кажеш стонадцять разів:
«Ох, я б цукерочку з'їв!».

Якщо ж узятись за маму,
то слід ревіти помалу:
годинки три, припустімо,
неголосно – та постійно.

Головне — зупинитися, поки
не взяла мама руки в боки.

Секрети вдалого ревіння порушуються не тільки у цьому вірші. Уважно подивимося обкладинку книжки та інші малюнки художниці та зрозуміємо, що сльози у цьому виданні лише маска для грайливого та бешкетного настрою.

Кожен вірш веселий, добрий і несе в собі знання та життєву мудрість.

Тут історії дівчаток і хлоп'ят, розповіді про різних тварин, про звичайні речі, які, як виявляється, мають емоції і почуття.

У вірші **«Мишка»** Олеся Мамчич дотепно розповідає про ставлення деяких дітей до своїх іграшок. Герою цього вірша, коли в домі завелася мишка, довелося виманювати іграшкових звірів з-під ліжка:

І тоді,
від пилу сірі,
повискакували звірі:
і вовчисько,
і дракон,
й кицькоїд,
і навіть слон,
і з удавом
камбала.

Ну... і мишка теж була.

Сподіваюсь, цей вірш не про тебе і не про твої іграшки, які сірі від пилу.

Вірш **«Неправильна лічилка»** про маленького свина, який живе у гарному будинку і придбав собі кілька картин. Маленький свин справжній естет і картини у нього дуже різні. Варто подивитися на колекцію свина, зображену художницею, і побачимо портрет (картина, де зображена людина), пейзаж (зображення природи), крапочки у просторі (абстрактна картина).

Шість, п'ять, чотири —
на картинах діри,
а також ляпки й пунктири.

Такі теж є. Оскільки цей вірш — лічилка, давайте все роздивимось і порахуємо скільки ж всього картин у маленького свина? Непогано б також намалювати самому картини і подарувати свину. І тоді:

...якби свин ще й поприбирав,
якби ще й на флейті заграв —
свинів дім би палацом став!

А ще поетеса дуже любить вигадувати нові слова. І в цій збірці є вірш «**Ці продавці продають хлібці...**», в якому багато кумедних вигаданих нею слів:

Ці продавці продають хлібці,
ті продавчині — дині.
А от продавчині
продають кавуни,
п'ятсот кавунів
у продавчині.
Аби прикупити швабру,
слід знайти продавабру.
А в кого, скажіть, жувачки?
Звісно ж — у продавачки!

Які товари хотів би продавати ти? І як би тоді називалася твоя професія? Варто до першої частини «продав» додати назву товару. Можливо, спробуєш.

Один із віршів книжки «**Про страховиськ**» допоможе тобі позбутися страхів, якщо вони у тебе, звісно, є.

Одне страховисько мале —
це вже достатньо зле.
А два страховиська малі —
жорливо взагалі...
Якщо ж їх п'ятеро
чи шість,
найбільше з них когось та з'їсть.
Щоб не боятися страховиська,
його треба відігнати, якимось налякати,
вигукнути чарівне слово чи вигадати
якесь заклинання. І, мабуть, краще це
зробити разом із друзями.

Вірш «**Про схоже**» із цієї ж збірки треба читати і розглядати ілюстрації дуже уважно, щоб дійсно довідатися, що ж є схожого між його героями. Адже на цих двох сторінках — багато різних тварин. Тож читаємо і одразу знаходимо героїв на малюнках:

У пані Левиці
і в пані Тигриці
браслет, як у пані Киці.
А в пана Бобра
у воді колиба
така ж, як у пана Риба.
А в пана Жирафа
блискуча шафа
така ж, як у пана Графа.

Чи помітив ти на малюнках також жабку, сову, двох їжачків, сонечко, яке виглядає зі свого будиночка, рибку у воді? А що схожого у цих героїв ілюстрацій з іншими героями? Якщо ж виявиться, що немає нічого схожого — схоже можна домалювати.

Є у вірші й пані Принцеса. А що ж об'єднує пані Принцесу та героїню цього вірша — руденьку дівчинку? А ось що:

А в пані Принцеси
плаття зелене
таке ж,
як у пані Мене!

Чи знаєш ти про тваринку, яку називають хамелеоном? Це про неї розповідає у вірші «**Хамелеон під дощем**» Олеся Мамчич.

У хамелеона
курточка червона
червонястий дощик крапле
з кап-кап-капюшона
підійшов до клена —
вже вона й зелена
вже смарагдові краплини

сяють з одєжини
грушка поруч впала —
жовта куртка стала
жовтих крапель повні жмені
котяться в кишені...

Про яку цікаву особливість цієї тваринки розповіла поетеса?
Про життя і повадки підземних тваринок — кротів, Олеся Мамчич розповідає у вірші «**Про кротів**».

Я і ти —
ми кроти,
в нору можемо втекти,
якщо тут,
угорі,
буде гірше, ніж в норі...
Втім
якщо полює кіт,
тут — не дуже,
там — як слід
(головне не переплутать,
в котрий бік зручніший світ).
Переважно ми,
кроти,
розумніші, ніж коти —
устигаємо швиденько
звідси
шмигнути туди.

Краще збагнути підземне життя кмітливих кротів допоможуть ілюстрації художниці Марічки Трушковської.

Можливо, ти знайома з героїнею вірша «**Все набридло, остогидло...**»? Це у неї так сталося, що:

Все набридло, остогидло:
і цукерки, і повидло...
Ще не буду:
ківі, груші,
шашлики, сосиски, суші,

фаршировані ковбаси,
майонези, ананаси,
навіть торт мені не люб...

Який же вихід із цієї складної ситуації? Поетеса Олеся Мамчич дає слушну пораду:

Може, спробувати суп?

А ти як гадаєш? Це допоможе?

У збірці «Як правильно ревіти?» ти знайдеш ще багато цікавих творів, які нагадують скоромовки («Кора і корида»). Є тут «Лічилка»:

П'ятдесят
лисенят
йшли гуляти в сад.
Поки трошки заблудили —
сад укравли крокодили
(також П'ятдесят).

«Безкінечник»
йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка
ішли далі корівки —
потоптали долівки
пробігали жирафки —
потоптали карафки
тупу-тупу ногами
та й побігли до мами
а потому потому
всі вертались додому:
йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка...

Скоромовки, лічилки, безкінечники, які ти знайдеш у збірці «Як правильно ревіти?», розвивають мовлення, веселять нісенітницями.

Вірші Олесі Мамчич відзначаються яскравими образами і простотою вираження думки. Вони дотепні, пізнавальні, позитивні, сповнені гумору і вигадки, легко запам'ятовуються і спонукають пофантазувати і зайнятись віршуванням. А ще вони підказують тобі, що варто бути готовими до непередбачуваного, відповідати за свої вчинки і доводити справи до завершення. Їх добре читати в родинному колі та з друзями.

Книжки Олесі Мамчич для дошкільників та молодших школярів

А на нас упав ананас : поезія / О. Мамчич ; худож. Н. Каламеєць. — Київ : Грані-Т, 2013. — 47 с. : іл. — (Сучасна дитяча поезія).

ВосьмиЦОСЬ : [вірш] / О. Мамчич ; намал. І. Руда. — Львів : Вид-во Старого Лева, 2020. — [12] с. : іл.

Електромобіль Сашко : [оповідання] / О. Мамчич ; мал. А. Брайловська. — Харків : Ранок, 2018. — 47 с. : іл. — (Читальня. Рівень 2).

Іванна і ванна : [оповідки] / О. Мамчич ; мал. А. Іваненко ; Літ. агенція VaraBooka. — Харків : Ранок, 2019. — 93, [1] с. : іл.

Ким працюватиме Яся : [оповідання] / О. Мамчич ; Літ. агенція «VaraBooka» ; намал. О. Ребдело. — Харків : Ранок, 2019. — [23] с. : іл.

Овва як бува! : абетка з історії України / О. Мамчич ; іл. С. Томіленко. — Київ : Портал, 2021. — [71] с. : іл.

Олениця біжить по морю : легенда / О. Мамчич ; іл. К. Дідик. — Київ : Портал, 2020. — 34, [1] с. : іл.

Тиранозавр Оленка : вірші / О. Мамчич ; намал. С. Сова. Горобці-молодці : вірші / О. Горобець ; намал. С. Сова. — Київ : Фонтан казок, 2017. — 22, [2], 22, [2] с. зустріч. паг.: іл. — (Добрі вірші). — Кн.-перекрутка.

Хто з'їв мою піжаму? : [оповідання] / О. Мамчич ; мал. В. Бугара. — Харків : Ранок, 2018. — 31 с. : іл. — (Читальня. Рівень 1).

Як правильно ревіти? : [вірші] / О. Мамчич ; намал. М. Трушковська. — Харків : Ранок : Літ. агенція «Varabooka», 2020. — [45] с. : іл.

Зміст

Дорогі дошкільники, юні школярики та організатори їхнього читання!	3
Книжки для дітей — то чиста радість	4
Як правильно ревіти та інші поради від Олесі Мамчич	15
Книжки Олесі Мамчич для дошкільнят та молодших школярів: бібліографічний список	22

Книжки письменниці Олесі Мамчич
та її секрети вдалого ревіння

Бібліографічна пам'ятка для організаторів читання
дошкільнят та читачів-учнів молодшого шкільного віку

Відповідальна за випуск А.І. Гордієнко.
Укладач Н.В. Загайна.
Редактор В.В. Зеленська.
Комп'ютерна верстка Н.В. Ярчак.

Підписано до друку 20.09.2023 р.
Зам. № 20.

Видавець та виготовлювач
НБУ для дітей
вул. Януша Корчака, 60,
м. Київ, 03190
Тел./факс: 400-65-87; тел.: 400-41-44, 400-39-96
www.chl.kiev.ua
mail: library@chl.kiev.ua

Видавець та виготовлювач
НБУ для дітей
вул. Януша Корчака, 60,
м. Київ, 03190
Тел./факс: 400-65-87; тел.: 400-41-44, 400-39-96
www.chl.kiev.ua
mail: library@chl.kiev.ua